

partis opfattelse ganske fornuftigt. Det ville forekomme mærkeligt, at man afgiver et tilsagn for derefter straks at anke det. Det ville forringe hele forhandlingsprocessen. Føler man sig som virksomhed presset urimeligt af myndighederne, kan man tage sagen op hos Konkurrencerådet, inden man går med på betingelserne. Så den køber vi ikke.

Ændringerne i reglerne om kontrolundersøgelser gør som bekendt, at det nu er muligt for myndighederne at forsegle lokaler i op til 72 timer. Den mulighed har der ikke været i dansk lovgivning før, og Dansk Folkeparti bakker op om det nye instrument.

Med den kommentar vil vi meddele, at vi går positivt videre med det her forslag.

Formanden:

Der er korte bemærkninger til ordføreren, først fra fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ja, jeg kunne altså ikke lade være med at trække lidt på smilebåndet, da fru Colette Brix sagde, at det ligefrem gibbede i hende, da hun så regeringens lovforslag i dets oprindelige form, for det må vel være et udtryk for, at fru Colette Brix ikke har forberedt sig specielt godt og ej heller talt med sin egen fødevareordfører, eftersom Dansk Folkepartis fødevareordfører til Politiken den 5. november 2003, hvor Arlasagen kørte, udtaler:

»Som Arla agerer nu – over for kantiner, sygehuse, plejehjem og almindelige forbrugere – må vi have ændret det, så der bliver omvendt bevisbyrde. I konkurrencespørgsmål må Arla bevise, at sådan er det ikke.«

Jeg tror altså snarere, det var nogle af os andre, der gibbede i, dengang fødevareordføreren sagde det her, for vi gik sådan set blot ind for, at det skulle være muligt for Konkurrencerådet at få fingre i de informationer, der gjorde, at de kunne løfte en bevisbyrde. Dansk Folkeparti gik på det her tidspunkt ud med det mest radikale forslag, nemlig at der skulle være decideret omvendt bevisbyrde, altså ikke bare, at informationerne skulle indsendes, men at det også i forbindelse med, at man traf en afgørelsen, skulle være dem, der beviste, at de ikke havde gjort noget forkert ...

Formanden:

Så er det ordføreren.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Kan fru Colette Brix sige, hvad der er sket i mellemtiden?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jamen det kan jeg da sagtens sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Det her er jo noget, der har kørt herinde i Folketinget og i Fødevareudvalget igennem lang tid, og så kom det over i Erhvervsudvalget, og så kommer der andre ordførere ind. Så kommer der flere oplysninger til. Man læser lidt mere i papirerne. Man hører lidt på de forskellige vandrør, hvad det egentlig er, der sker, og hvad der vil ske, hvis vi laver omvendt bevisbyrde for de danske virksomheder. Det er der da egentlig ikke noget mærkeligt i. Det synes jeg da ikke der er noget mærkeligt i.

Jeg vil da ikke håbe, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil med alle de opfattelser, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil har, altid siger: Det, jeg mente for et halvt år siden, mener jeg også om 10 år. Det er nøjagtig det samme. Verden forandrer sig, erhvervslivet forandrer sig, alt udenom forandrer sig, så jeg kan slet ikke se, at her er et problem.

Desuden vil jeg sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Lad være med stikke næsen i det, for vi skal nok selv finde ud af, hvordan vi løser det i vores gruppe.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er måske alligevel lidt komisk, at det ligefrem gibber i fru Colette Brix, når der bliver fremsat et forslag, som fru Colette Brix' egne partifæller sådan set har bakket op om for meget kort tid siden. Men jeg spurgte sådan set også bare fru Colette Brix, hvad det var, der havde forandret sig siden. Det fik jeg ikke rigtig noget svar på.

Altså, hvad er det for nogle forandringer, der er sket på markedet siden sidste år, der gør, at det, der var relevant sidste år, ikke længere er relevant i år? Er det, fordi der ikke længere er monopoler på markederne? Er det, fordi der ikke længere er store selskaber, der tryner de små selskaber? Er det de forandringer, der er foregået?

Det er i hvert fald ikke min vurdering. Min vurdering er, at det fortsat er sådan, at de store selskaber træder de små selskaber under føde med jævne mellemrum, og at de små selskaber ikke har skyggen af en chance for at løfte bevisbyrden i forhold til de store.